

INTO

SYKSY 2013

Hollie-
2013

INTO syksy 2013

päätoimittaja

Iida Isotalus

toimittajat

Frida Enlund

Noora Laanti

Ida-Sofia Laine

kuvittajat

Frida Enlund

Noora Laanti

Suvi Österman

taito ja ulkoasu

Veera Suominen

Charlotta Leponiemi

Laura Siemek

ohjaavat opettajat

Aulis Tuuna

Tuula Kuusela

Sisällys

Pääkirjoitus 3

Rauman lyseo 120 vuotta! 4

Murheellisten laulujen maa 7

Runoja 9

Englanti on uhka suomelle 10

Terveelliset elämäntavat yliarvostettuja? 12

Kännykkä syrjäyttää keskustelun 13

Sarjakuvia 15

Toimituksen terveiset 16

Kaigennäkösi tækstei ja kuvi nuarilt nuaril - ja eine vanhemmilkki

Täsä ois sit taas yks uudeuutukaine Into-leht! Tai no oikkiasta tämmöst sähköst syysversio ne pruuukkava sanno Bulletiiniks mut mite vaa. On se kyl sit kans nii hiano kon tämssikki jutui meijän goulus järjestetä. Niingon kaikennäkösi muitki ylimääräsi kurssei, jois oppilaa saava oma luavuutes kans präsät. O piirtämist ja maalamist, skriivamist ja kiäli. Tääki tækst läht liikkel rauman giälen kursist, kute ehkä säserimmä jo huamasivakki. Ei se koul o pelkkästä niit pakollissi ja ikävimppi ainei, joist sit lopuks o se iso pruuuv (onne vaa siit selvinneil). Toevottavast tästäki lehdest tul ny sit lukemise väär- ti, kon nii mont kokki tätä pata o hämmentämäs ol, eikä yhdellekkä tiimast makset. Ja jos ei skriivari vakuut ni kuvi tykkä kaikk katel!

Ny piisas tälne alkpaohamine, freistata kaikk vaa nautiskel täst talvest vaik ilmoi onki pidelly.

Iida Isotalus, päätoimittaja

Rauman Lyseo 120 vuotta!

Rauman Lyseo täytti tänä vuonna 120 vuotta, mikä on kiitettävä saavutus. Suuren vuosiluvun täyttymisen kunniaksi Rauman Lyseon Seniorit ry järjesti 120-vuotisjuhlan, johon oli kaikilla vähääkään Lyseon historiaa sivunneilla mahdollisuus osallistua. Osallistujia oli niin vanhoja oppilaita ja opettajia kuin nykyäänkin Lyseossa työskenteleviä.

Ensimmäisenä haastattelimme Tero Aspolaa, joka on toiminut Lyseon rehtorina 31 vuotta. Hän jäi eläkkeelle tehtävistään vuonna 2007.

Toisena haastattelimme Tero Aspolan vanhaa oppilasta, Janne Rantasta. Janne Rantanen toimi kaupunkilehti Uuden Rauman vastaavana päätoimittajana vuosina 1994–2013 ja kävi Lyseota vuosina 1975–1983. Sinä aikana hän myös toimi silloisessa Into-lehdessä toimittajana.

TERO ASPOLA

Millainen Lyseon 120-vuotisjuhla oli?

Päiväjuhlassa oli ensin jumalanpalvelus, jossa omat oppilaani olivat pitämässä liturgian, saarnan ja laulesityksen. Juhlassa oli 200 vierasta – mahdollisesti enemmänkin. Varsinainen juhla pidettiin illalla ja se oli hieman rennompia.

Mitä juhla merkitsi teille?

Juhla oli minulle eräänlainen merkkipaalu, sillä olen ollut mukana myös 90-, 95-, 100-, 110-vuotisjuhlissa. Se, että koulu sai nimensä takaisin, oli minulle henkilökohtaisesti paras asia.

Minkä lyseon rehtorina olitte?

Vuonna -76 tuli peruskoulu Raumalle, niin kuin kaikkialle muuallekin Suomeen. Silloin Rauman yhteislyseo jaettiin peruskouluksi ja lukioksi. Aloitin rehtorina Aittakarinkadun peruskouluksi ja lukioksi jaetussa yhteislyseossa ja toimin siellä yhtäjaksoisesti vuoteen 2007 asti eli yhteensä 31 vuotta.

Millaista Lyseossa oli sen 31 vuoden aikana, kun olitte rehtorina? Muuttuiko jokin merkittävästi sinä aikana?

Koulun henki oli hyvä. Olin nuori rehtori ja tulin muualta, mikä oli suuri muutos anglosaksisen koulun johtoon. Kuri ja kaikki muut vastaavat olivat olleet toisenlaisia. En tullut tehtävänani uudistaa koulu, vaan koulu muuttui itsestään siinä vuosien saatossa.

Tuleeko teille mieleen jotakin mukavaa muistoa rehtoriajoiltanne?

Ensimmäisenä keväänä, kun nousin puhujalavalle pitämään rehtorin puhetta, koko sali alkoi taputtaa. Sellaista ei ole tapahtunut sen jälkeen. Se oli sellainen niin sanottu tervetulotoivotus.

Kertoisitteko senioriyhdistyksestä ja sen toiminnasta?

Senioriyhdistys on perustettu vuonna 1967 koulun 75-vuotisjuhlia varten entisten oppilaiden toimesta. He kokoontuivat innokkaasti ja värväsivät pitkäaikaisjäseniä, minkä kautta sitten saatiin kokoon rahasto, johon yhdistys on myös saanut lahjoituksia. Yhdistys ylläpitää rahastoa ja antaa stipendejä - muun muassa tälle lukiolle.

Senioriyhdistykseen kuuluu noin 700 jäsentä ja suurin osa heistä on aika iäkkäitä. Nyt on tullut mukaan hieman nuorempiakin, jotka minä muistan omina oppilainani rehtoriajaltani.

JANNE RANTANEN

Millainen juhla oli teidän mielestänne? Millainen tunnelma ja mitä itse piditte siitä?

– Alun alkaenkin oli ajatus, että olisi ainakin kaksi erilaista juhlaa. Päiväjuhla, joka oli sellainen juhlavampi ja hieman vakavampi oli aikalailla sellainen kuin ajateltiin. Se oli juuri sellainen, kun 120-vuotiaan koulun juhlan kuuluukin olla, perinteitä kunnioittava, mutta jotain tästä päivästä myös mukana. Iltajuhla oli huomattavasti rennompaa. Tai, no siinä määrin rento, kun enimmäkseen vanhoista ihmisistä koostuva juhla-äki voi olla. Mutta se oli kuitenkin toisenkaltainen; ruokailu, tanssia ja jopa karaokea. Opettajat olivat oikein heittäytyneet ja puolen tusinaa heistä esitti rap-esityksen.

Millaista oli opiskella Lyseossa ja missä Lyseossa opiskelitte?

Opiskelin Aittakarinkadulla sijainneessa Lyseossa vuosina 1975–83, eli kahdeksan vuotta.

Kansakoulun jälkeen siirryttiin niin sanottuun keskikouluun eli olin vasta kahdentoista, kun tulin Lyseoon.

Silloisessa Lyseossa oli kaksi eri osaa. Ensin oli keskikoulu, joka ei ollut aina niin kauhean hauskaa ja mukavaa. Se oli muutenkin aika levotonta aikaa Raumalla, kun kaupunkiin muutti paljon ihmisiä ja koko ajan luokalle tuli uusia oppilaita. Silloin nokkimisjärjestys oli tietynlainen, eikä minkäänlaista erilaisuutta arvostettu oikeastaan lainkaan.

Tärkeintä oli, ettei erotu, ei myöskään sillä, että pärjäisi koulussa.

Lukiosta tykkäsin ihan hirveästi. Silloin sai alkaa ilmaista itseään ja oli ihan okei pärjätä ja menestyä. Silloin sitten opiskeltiin. Oltiin isoja ihmisiä, melkein aikuisia, jolloin piti alkaa ottaa vastuuta.

Mikä on legendaarinen paikka nimeltään Manala?

Manala oli vanhassa Tarvontorin paikalla sijainneessa Lyseo-rakennuksessa ollut alakerran vessa, jossa pojat aina välillä kessuttelivat. Pari tyyppiä oli ovelta vahtimassa, ja kun opettaja tuli lähemmäs, he kopsauttivat kengillään pari kertaa oveen niin, että sisällä olijat ehtivät tumpata tupakkinsa ennen ratsiaa.

Kun olin Aittakarinkadun Lyseossa, niin siellä Manalaksi kutsuttiin puukäsityöluokan alakerrassa olevaa poikien vessaa.

Mitä hyviä tai hauskoja muistoja teille tulee mieleen Lyseoajaltanne?

Suurin osa muistoista liittyy ihmisiin: ”hyvät” ja ”huonot” opettajat ja opiskelijatoverit jäivät parhaiten mieleen. Henkilöt olivat sellaisia ykkösasioita, kun taas arkisesta puurtamisesta, kuten tunteista ja kokeista ja muista on hirmu vähän muistikuvia. Myös erityistapahtumat, kuten juhlat, joissa pidin usein puheita, muistuvat ensimmäisinä mieleen.

Mitä on jäänyt mieleen rehtoristanne?

Tero oli Lyseon pitkäaikaisin rehtori ja opetti minulle pitkää matikkaa lukiossa. Olisin halunnut vaihtaa lyhyeen, mutta Tero pisti hanttiin ja sanoi, että jos minäkin lopetan, niin opetusryhmä on liian pieni ja kaikki lukujärjestykset pitäisi muuttaa. Niin sitten jäin, kun Tero vielä painotti, että matematiikan loogista päättelyä tarvitaan elämässä - ja olen nyt sitten omille lapsilleni tätä samaa kertonut!

Haastattelija: Iida Isotalus

Kirjoittaja: Ida-Sofia Laine

Murheellisten laulujen maa

Suomalaiset laulajat eivät menesty maailmalla. Suomalaiset yhtyeet eivät menesty maailmalla. Suomalaiset laulajat eivät menesty maailmalla, vaikka he laulaisivat englanniksi. Mutta suomalainen metallimusiikki menestyy - vaikka se olisi laulettu suomeksi. Muuten pilkattu ja typerän kuuloiseksi leimattu suomen kieli ei herätäkaan metallin kuntelijoissa hilpeyttä vaan päinvastoin jopa halua opiskella sitä. Kun suomalaiset itse häpesivät seitsemän vuoden takaista euroviisuehdokasta Lordia, muu maailma hullaantui ja äänesti sen koko kilpailun voittoon.

On noloa olla suomalainen ja asua maassa, joka muistetaan muualla maailmassa hirviö-örisjoiden kotimaana. Välinpitämättömyys muiden mielipiteistä on kuitenkin osasy s suomalaisen metallimusiikin menestykseen. Kun ulkomaalaiset miehet huolehtivat ulkonäöstään, suomalaiset miehet antavat parran kasvaa ja kaiken lisäksi letittävät sen. Samalla he riisuvat paitansa ja alkavat esiintyä suurilla lavoilla puolialastomina. Naiset alkavat käyttää korsetteja paitoina, lisäävät meikkiä viisinkertaisen määrän aikaisempaan verrattuna ja liittyvät "hevarimiesten" bändiin laulamaan metallia oopperatyylillä. Ulkomailla ihastellaan suomalaisten uskallusta ottaa nainen bändin keulakuvaksi ja matkitaan samanlaista tyyliä - näin syntyy tarjaturusmainen goottinainen.

Syynä menestykseen on myös hevareiden hyvä soittotaito. Siitä saamme kittää suomalaista

jääkiekkokulttuuria; jos lapsi ei alakoulussa ollut urheilullinen vaan musiikkiopisto-poika, hän joutui syrjityksi eikä saanut kavereita. Surullisina sulkeuduttiin omaan huoneeseen sähkökitaran ja pienen vahvistimen kanssa ja tultiin taitaviksi ja nopeiksi näppäilijöiksi. Huoneesta tultiin ulos pitkähiuksisina ja yhteiskuntaa halveksivina.

Saatiin kirjoittaa minkälaisia sanoituksia tahansa, sillä onhan Suomessa sananvapaus. Nyt maailmalla ihastellaan suomalaisten rohkeutta ihannoida lauluissaan kielteisiä asioita, jotka useissa muissa maissa ovat tabuja.

Suomessa miehet ovat "äijä". He luulevat oluen kuuluvan päivittäiseen lautasmaaliin ja syövät

ruuaksi ainoastaan lihaa. Muunmaalaiset miehet ihannoivat suomalaisia ja pakenevat kasvisruuan valmistuksen parista kuuntelemaan metallia, johon aidot suomalaismiehet ovat vuodattaneet tuskansa ja tiivistäneet miehisyytensä. Keikoilla yleisö “moshaa” ankarasti ja tönii toisiaan hullaantuneina metallimusiikin aggressiivisuudesta. Pirunsarvi-käsimerkit pystyssä he, aikuiset miehet, pomp-pivat rykelmänä ja ajattelevat olevansa miehek-käitä, maailmaa vastaan kapinoivia kovanaamoja. Todellisuudessa he kuitenkin näyttävät vain kasalta pitkähiuksisia miehiä yrittämässä olla jotain muu-ta, kuin he oikeasti ovat.

Metallin kuuntelijat ja soittajat, hevarit, käyt-tävät mustia nahkavaatteita ja bändipaitoja. Heva-rimiehet ovat tehneet useista naisellisista piirteistä oman tavaramerkkinsä: heillä on pitkät hiukset, he käyttävät rajuuskynää ja laulavat usein

falsetissa - toisin sanoen kimittävät kaksi oktaavia miehekkään laulamisen rajan yläpuolella. Aikuiset miehet heiluttavat päätään edestakaisin tupla-basarin tahtiin hiukset hulmuten ja laulavat ku-olemasta, väkivallasta, seksistä ja maailmanlopusta - unohtamatta tietenkään tuohoamista, ahdistusta, elämän kurjuutta, alkoholia, masennusta ja ihan vain yleistä pahaa oloa. Juuri näistä asioista johtuu suomalaisen metallimusiikin maailmanmenestys: suomalainen osaa synkistellä - tehdä siis juuri sitä, mistä metallissa on kyse.

Suomalaisista noin puolet tuntuu kärsivän masennuksesta. Kukapa muukaan siis olisi osu-vampi metallimusiikin kirjoittaja kuin suomalain-en? Vaikkei Suomessa nähdäkään nälkää, kärsitä hirmumyrskyjen aiheuttamista vahingoista,

taistella malariaa ja aidsia vastaan tai olla sodas-sa, masennuksen syitä on useita: kameratolppien lisääntyminen ja naapurissa jotain outoa kieltä pu-huva pariskunta. Ellei elämä silti kuulosta tarpeeksi kurjalta, voi käyttöön ottaa kielikuvat. “Taivas lyö tulta” kuulostaa paljon hurjemmalta kuin “näin taivaalla väläyksen salamasta”.

On onni syntyä maahan, jossa osataan taa-ta metallimusiikin menestyminen maailmalla olemalla niin negatiivisia ja masentuneita. Miten hienoa onkaan, että kun suomalainen tuntee olonsa kurjaksi, hän korkkaa viinapullon ja kirjoittaa siitä metallikappaleen ja näin ollen auttaa muunmaalai-sia; heidän kurjuutensa kaikkoo vain kuuntele-malla laulun suomalaisesta elämänasenteesta ja kärsimyksestä.

kirjoittanut: Tarleena Mäkelä

Yli olkapään

Katsoo.

Katsoo uudelleen.

Kääntyy ja unohtaa,
mitä edes kääntyi katsomaan.

Kaunis(ko?)

Kauneus
Katsojan silmässä?

Kuin roska?

Rumuus
eri näkökulmasta?

Koska

ei sitä voi tietää,
eikä pyytää,

päättämään,
kuka kauneimmaiksi määrätään.

Joten,

antaa katsojan päättää.

Ida-Sofia Laine

Englanti on uhka suomelle

Jyväskylän Yliopiston kielten laitoksen tutkimus ”Englanti suomalaisten elämässä” kartoittaa englannin merkitystä suomalaisille ja heidän asenteitaan sitä kohtaan. Kyselystä selviää myös se, missä suomalaiset kohtaavat englannin kieltä. Tulokset ovat maailmanlaajuisen trendin mukaisia; englanti on vahvasti läsnä myös sellaisessa maassa, jossa sillä ei ole virallisen kielen asemaa. Suurin osa suomalaisista suhtautuu englantiin myönteisesti ja noin puolet ajattelee sen jopa rikastuttavan kotimaisia kieliä. Myös englanninkieliset koulut nähtiin positiivisena ilmiönä. Tuloksien perusteella suomalaiset näyttävät ymmärtävän kielten opiskelun tärkeyden kansainvälistyneessä maailmassa, mutta vain pieni osa näkee englannin kaltaisen lingua francan uhkana kotimaisille kielille tai kulttuurille. Vaikka kansainvälisyys ja kielitaito ovat itsessään hienoja ja tavoittelemisen arvoisia asioita, tuo englanti mukanaan myös ongelmia.

Maailmassa on arvioitu olevan noin 7000 kieltä, joista vain 300:lla on yli miljoona puhujaa. Nämä 300 kieltä, joihin kuuluvat myös suomi ja ruotsi, käsittävät 94 prosenttia maailman väestöstä. Suurin osa suomalaisista puhuu siis äidinkielenään kieltä, jolla on moninkertaisesti enemmän puhujia kuin maailman kielillä keskimäärin: eihän meillä ole mitään hätää! Totuus on, että suomi ja ruotsi ovat pulassa. Tutkimus paljastaa, että 97 prosenttia suomalaisista pitää nuorten englannin osaamis

ta välttämättömyytensä. Kuinka monen mielestä ruotsi on tärkeää? Viimeaikaisen pakoruotsi-keskustelun perusteella monet pitävät sitä lähinnä ajanhukkana. Tutkimuksessa 82 prosenttia vastasi englannin olevan ruotsia hyödyllisempää. Englanti ei kuitenkaan ole ainoa tie kansainvälisyyteen. Moniin Aasian maihin, kuten talousjätti Kiinaan, on turha yrittää luoda suhteita vain englannilla ja pohjoismainen yhteistyö on kansainvälisyyttä siinä missä Atlantin toiselle puolelle ylettyvät yhteydetkin. Suomessa eletään siinä harhakuvitelmassa, että englannille ei olisi vaihtoehtoja.

Erittäin mielenkiintoista on, että tutkimuk

sen mukaan jopa 89 prosenttia suomalaisista suhtautuu myönteisesti englanninkielisiin kouluihin. Valtaosalla vastaajista ei ole selvästikään minkäänlaista käsitystä siitä, mitä kieli tarvitsee ”elääkseen”. Maailmasta löytyy useita esimerkkejä siitä, miten koulutus on ratkaisevaa kielen säilymisen kannalta: Chilen ja Argentiinan eteläosissa puhutavan mapuchien tai nyt jo kuolleen, Mansaarilla puhutun manksin puhujamäärät romahtivan nopeasti, kun niillä ei enää tarjottu opetusta. Toisaalta esimerkiksi saamelaiskielten tilanne on parantunut, kun Suomi on alkanut tarjota saamenkielistä perusopetusta. Annamme siis englannin hiljalleen

vallata suomen kielen kannalta tärkeimmän yhteiskunnan osa-alueen. Onko kansainvälisyys niin tärkeää, että siihen voidaan pyrkiä oman kielen kustannuksella? Suomen kieli ei katoa vielä pitkään aikaan, mutta suomenkielisen koulutuksen väheneminen vaikuttaa vääjäämättömästi myös suomeksi tehtyjen tutkimuste tai jopa kaunokirjallisuuden määrään. Englanti merkitsee nykyisellä kehityksellä ehdotonta uhkaa suomen kielelle ja kulttuurille, mistä suomalaiset eivät tunnu juuri-kaan välittävän.

Kysely ei erottele eri ikäryhmien vastauksia, mutta se saattaa joka tapauksessa kertoa jotain eri-ikäisten asenteista. Vaikka englantiin kouluielenä suhtauduttiin erittäin myönteisesti, nähtiin se yritysten sisäisenä kielenä selvästi kielteisemmin – 17 prosenttia suhtautui erittäin myönteisesti ja 45 prosenttia myönteisesti. Suurin osa työikäisistä kuuluu vielä sellaisiin ikäryhmiin, joiden englannintaidot eivät vastaa esimerkiksi nyky- nuorten tasoa. Näin ollen on täysin normaalia, että vanhempien ihmisten asenteet ovat kielteisempiä kuin nuorten. Jos sama kysely tehtäisiin 20 vuoden kuluttua, olisivat asenteen varmasti muuttuneet positiivisempaan suuntaan.

Englannista on tullut viime vuosina selvästi trendikkäämpi kieli kuin ennen. Kehitys on toki ollut saman suuntaista jo toisesta maailmansodasta lähtien, jolloin englanti alkoi todella levitä maailmalle, mutta vasta internetin yleistymisen jälkeen nuoriso on alkanut viljellä englanninkielistä sanastoa puheissaan; viikonloppuna kuuluu ottaa ”iisisti” ja lauantaiamuna saattaa herätä ”hedariin”. Jopa 53 prosenttia vastaajista oli sitä mieltä, että englanti rikastuttaa kotimaisia kiel

iä. Suomen kielen sanasto on erittäin omalaatuinen sekoitus kantauralin ja useiden indoeurooppalaisten kielten sanoja. Suomalaiset pitävät siis kielen rikastumisena sen sanaston yksipuolistumista ja muutamia lainattuja rakenteita, mikä on jokseenkin käsittämätöntä. Englannin trendikkyydestä kertoo myös se, että useimmat vastaajat kertoivat kohtaavansa englantia kaupallisissa yhteyksissä: vieraan kielen käyttö mainonnassa tekee tuotteesta houkuttelevamman.

Englannin kieli on Suomelle sekä keino selviytyä pienenä maana suuressa maailmassa että vitsaus, joka ajan myötä rapauttaa suomen kieltä ja kulttuuria. Jälkimmäistä harva suomalainen ymmärtää. Englannin leviäminen nähdään positiivisena ilmiönä – onhan kyseessä monen mielestä kieli, jota tulevaisuudessa puhuu jokainen ihminen ympäri maailman. Kielitaito on tärkeää, mutta nyt olisi aika miettiä, kuinka laajalle suomalaisessa yhteiskunnassa englanti saa levitä. Jos esimerkiksi englanninkielisen koulutuksen määrä jatkaa kasvuaan nykyiseen tahtiin, saamme joidenkin vuosikymmenien kuluttua huomana, että englannin merkitys Suomelle on jotain aivan muuta kuin menolippu maailmalle.

kirjoittanut: Eetu Sjöblom

Terveelliset elämäntavat yliarvostettuja?

Moni kysyy minulta, miten jaksan syödä niin terveellisesti kyllästymättä. Vastaan siihen usein seuraavasti: en minä jaksakaan. Vaikka olisi kuinka nuhteeton tahansa, kukaan ei jaksu yhtä ja samaa terveellistä ruokavaliota maailman tappiin asti. Siihen kyllästyy sinnikkäinkin. Tärkeintä terveellisen ruokavalion ylläpitämisessä on, että kokonaisuus pysyy hyvänä. Joskus on ihan ok syödä se erittäin herkullisen näköinen muffinssi. Kun syö ja elää terveellisesti, on paljon enemmän energiaa! Ennen kuin urheilu- ja terveellisyyskärpänen puri minuun en aina jaksanut keskittyä läksyihin tai tunnille. Sen jälkeen kun aloin käydä salilla ja urheilla aktiivisesti huomasin eron myös koulunkäynnissä. Salilla pusken aina itseni rajoille asti. Ennen saatoin luovuttaa heti, kun en ymmärtänyt yhtä matikan tehtävää. Nykyään otan syvän henkäyksen, enkä anna periksi ennen kuin olen tehnyt kaikkeni. Urheilu vahvistaa ihmistä, se paljastaa uusia puolia niin luonteessa kuin ulkonäössä! Lisäksi tulosten näkeminen on suurin inspiraation ja motivaation lähde! Terveelliset elämäntavat ovat osa pitkän elämän salaisuutta! Tämä pieni terveyskärpänen on auttanut minua huimasti! Kehoni on vahvempi, nukun paremmin ja olen paljon energisempi. 14 kilon painonpudotus ei ole sekään mikään miinus!

Muutama neuvo onnistumiseen:

- Aloita tänään! Ei huomenna, maanantaina tai ensi viikolla. TÄNÄÄN!
- Usko itseesi, olet vahvempi kuin luuletkaan.
- Unohda “CRAP” (Carbonated, Refined, Alcohol/Artificial, Processed) eli hiilihapotetut juomat, hienonnetut/jalostetut sokerit, alkoholi ja keinotekoiset aineet, einest tuotteet.
- Syö ruokaa, “FOOD” (Fruit&Veggies, Organic, Omega 3, Drink more water) eli hedelmiä ja vihanneksia, luomu, omega 3 -rasvahapot, juo enemmän vettä.
- Näet itse tuloksia neljän viikon päästä, perheesi ja lähimmät ystäväsi kahdeksan viikon päästä. Muut 12 viikon päästä! Ei kannata luovuttaa!
- Jokaisella urheilijalla on huonoja päiviä, niistä ei pidä välittää. Suomalaisella sisulla pääsee läpi vaikka harmaan kiven.
- Hymyile! :)

Frida Enlund

Kännykkä syrjäyttää keskustelun

Tuttu näky, minne ikinä menetkin? Nenät kiinni ruudussa joka iikalla, vaikka vierestä löytyisi monipuolisinta viihdettä: toisen ihmisen ajatukset, mielipiteet ja kenties mehevät juorut. Miksi pakenemme virtuaaliseen ulottuvuuteen todellisen keskustelun sijaan? Onko arkipäiväisen jutustelun ylläpitäminen tullut liian työlääksi ja sukupolvemme entistä kiireisempään elämänme-noon sopimattomaksi?

Kiusallinen keskustelu vaikuttaa olevan ihmisen pahin painajainen. Tätä kauhukuvaa lievittämään kehitetyt laitteet kuten autoradio, televisio ja kän-

nykkäpelit siirtävät katseen ja ajatukset pois jutun alkua odottavasta keskustelukumppanista. Tosi-tv -ohjelmissa tätä hetkeä kuvaamaan on kehitetty oma äänitehostekin. Joku viisas on sanonut, että todellisten ystävien välille ei synny kiusaantunutta hiljaisuutta vaan molemmat kunnioittavat toisen ajatustyötä ja puhuvat vain silloin kun on asiaa.

Kännykkä on tosin muutakin kuin arkinen kommunikointiväline. Se on kalenteri, herätyskello, asuste, päiväkirja, statussymboli ja niin edelleen. Ehkä tämän kaiken tärkeän sisällön yhteen pakkaaminen on tehnyt kännykästä luopumisesta monelle mahdotonta. Noin yksi viidesosa gallupimme osallistuneista kertoi taskupuhelimesta luopumisen olevan mahdotonta edes päiväksi, mikä on jokseenkin huolestuttavaa. Toisaalta todella harvalla on enää kotonaan lankapuhelinta, joten yhteydenpito kavereiden kanssa tapahtuisi todennäköisimmin internetin kautta mikäli kännykkää ei olisi käytössä.

Kännyköiden keksiminen on toki tehnyt viestiliikenteestämme helpompaa ja nopeampaa, mutta ylimääräisten toimintojen riistäydyttyä käsistä tällä suurenmoisella keksinnöllä on ollut melkein päinvastainen vaikutus kommunikointiimme.

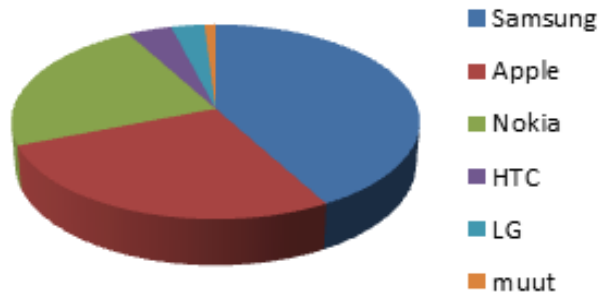
Jos kuitenkin et malta millään luopua omasta rakkaasta kapulastasi koulupäivän tai kavereiden kanssa olon ajaksi, lukaise silti läpi nämä vinkit, joilla voit ottaa muut ihmiset huomioon ahkerasta kännykän käytöstäsi huolimatta:

- keskustele kaverisi kanssa verkkolehtien kuumimmista otsikoista ja kysy heidän mielipiteitään niistä
- lataa kaverin kanssa sama peli - vertailkaa tuloksia ja auttakaa toisiaanne tasosta toiseen
- laita puhelin pois edes luokasta toiseen siirtymisen ajaksi, jotta huomaat kun tuttusi moikkailevat sinulle - lisäksi tämä parantaa turvallisuuttasi kun et kompuroi portaissa tai törmäile muihin ihmisiin
- löytäessäsi hauskan jutun/ kuvan jaa se kaveriesi kesken -kasvokkain- ja naurakaa yhdessä

+jos et pidä siitä, että kaverisi näprää kännykäänsä seurassasi, voit hyvin pyytää häntä laittamaan sen hetkeksi pois.

Gallup (osallistujia 137 henkilöä kaikilta vuosikursseilta (11, 12, 13))

Kännykkämerkit lukiossa

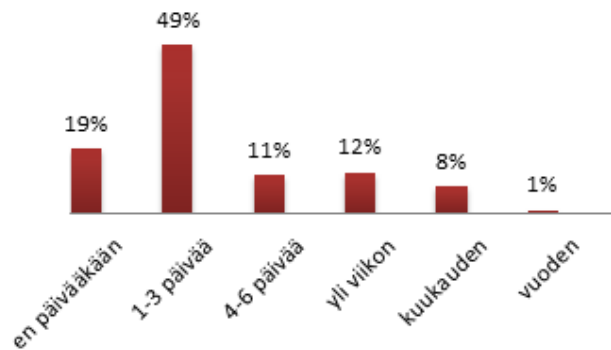
Kännykän top 3 käyttötapaa:

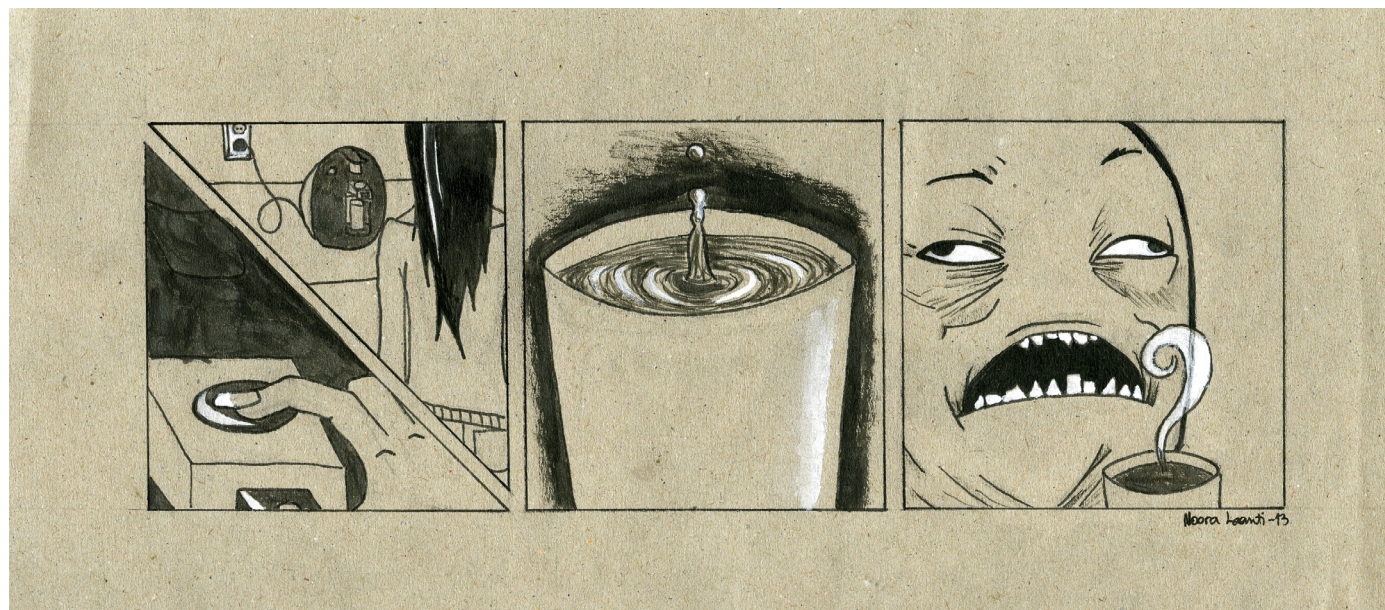
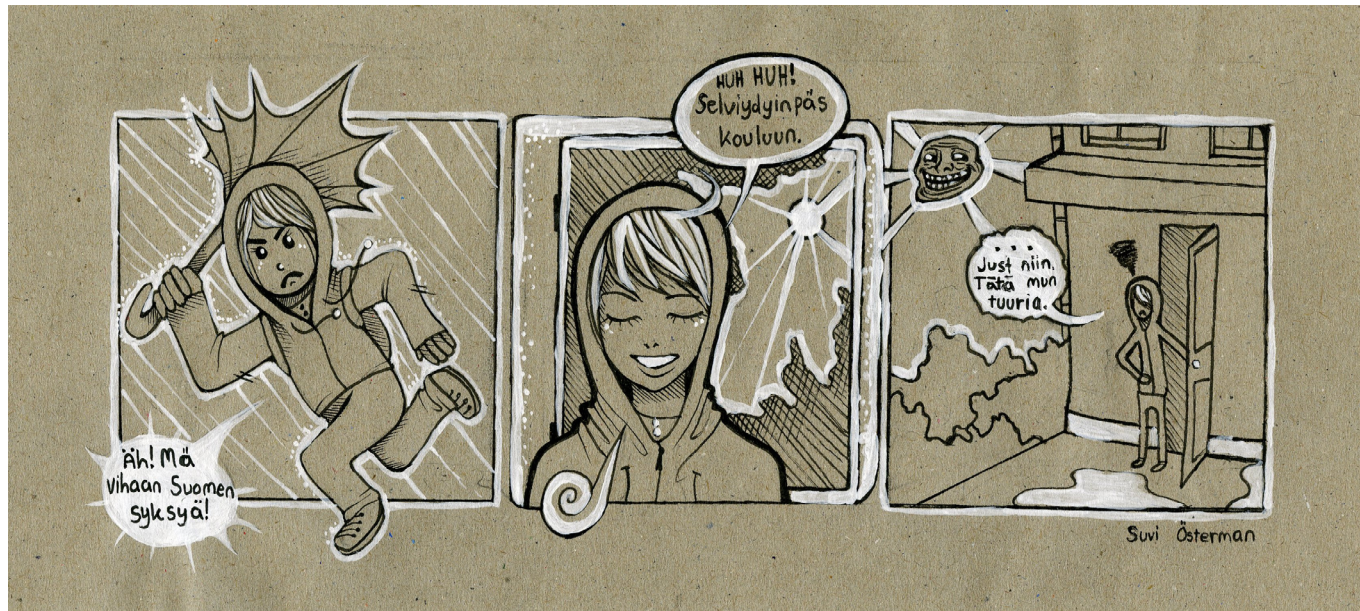
1. teksti- ynnä muut viestit
2. sosiaalinen media
3. puhelut

vähiten etsitään tietoa netistä

Iida Isotalus

Kuinka kauan pärjäisit ilman kännykkää?

Rauhallista joulua ja
tsemppiä vuodelle 2014!

Toivottaa koko toimituksen porukka